

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 2351/07
16.10.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Данице Богдановић, председника већа, Вере Пешић и Гордане Џакула, чланова већа, са саветником Врховног суда Србије Радојком Маринковић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужилаца: СЗ "АА" и ББ, против туженог Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Регионални центар Нови Сад, ради поништаја решења бр. 413-441/2005 од 24.01.2007. године, у правној ствари пореза на пренос апсолутних права, у нејавној седници већа одржаној дана 16.10.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба тужиље ББ СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Регионални центар Нови Сад бр. 413-441/2005 од 24.01.2007. године.

Тужба тужиоца СЗ "АА" СЕ ОДБАЦУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиље изјављена против решења Министарства финансија и економије Републике Србије - Пореске управе, Филијале Нови Сад 1 број 413-4/51053830 од 04.03.2005. године, којим је у поновном поступку тужиоцу СЗ "АА" утврђен порез на пренос апсолутних права у износу од 99.000,00 динара.

Поднетом тужбом тужиоци оспоравају законитост решења туженог органа због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Сматрају да из приложених доказа неспорно произлази да је ББ постала члан СЗ "АА" 06.10.2002. године, када је сачињен предуговор о удруживању средстава ради финансирања и изградње предметног стана, да је грађевинска дозвола добијена 22.09.2003. године и да из приложених фактура произлази да је исплатила цену стана скоро годину дана пре почетка изградње предметне зграде. При томе се оспореним решењем, које је донето у извршењу пресуде Врховног суда Србије У. бр. 4451/05 поново одбија жалба наводећи изнете доказе као неспорне, а затим погрешно примењује материјално право. Остају код навода изнетих у претходним жалбама и тужбама и траже трошкове поступка. Предлажу да Врховни суд Србије тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган у одговору на тужбу остао је у свему при наводима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио да Врховни суд Србије тужбу одбије као неосновану.

Након оцене навода у тужби, одговора на тужбу и списка предмета ове управно-правне ствари, Врховни суд Србије је нашао да је тужба тужиље ББ основана, а да тужба СЗ "АА" није дозвољена.

Према образложењу оспореног решења тужени орган је ово решење донео у извршењу пресуде Врховног суда Србије У.4551/05 од 28.06.2006. године, којом је поништено решење туженог органа бр. 413-441/2005 од 25.04.2005. године, поред осталог, и због битних повреда правила поступка из чл. 201. ст. 1. Закона о општем управном поступку, како то произлази из датих разлога. Међутим, из наведене пресуде Врховног суда Србије произлази да решење туженог органа од 25.04.2005. године није поништено због битних повреда правила поступка из чл. 201. ст. 1. Закона о општем управном поступку и да суд није наложио њихово отклањање, већ је исто поништено због непотпуно утврђеног чињеничног стања, са разлога што у управном поступку није утврђено када је тужила ББ постала члан СЗ "АА" и да ли је сама финансирала изградњу стана, и с тим у вези да ли је у конкретном случају извршен пренос апсолутних права уз накнаду, опорезив у смислу одредбе чл. 23. ст. 1. тач. 1. Закона о порезима на имовину, те наложено туженом органу да у поновном поступку утврди ову битну чињеницу.

Из образложења оспореног решења, међутим, произлази да тужени орган није поступио у складу са примедбама суда изнетим у наведеној пресуди, јер није несумњиво утврдио чињенице на које му је пресудом указано, а од којих зависи постојање пореске обавезе, па је на овај начин поступио супротно одредби чл. 61. Закона о управним споровима. Наиме, из одредбе чл. 23. ст. 1. тач. 1. Закона о порезима на имовину произлази да се порез на пренос апсолутних права плаћа код преноса уз накнаду стварних права на непокретности из чл.2. ст.1. тач.1-5, па према ставу суда, доношење законите одлуке у овој пореско-управној ствари зависи од чињенице да ли је на основу Уговора о удруживању средстава извршен пренос апсолутних права опорезив у смислу ове законске обавезе, како је и указано наведеном пресудом. Ово посебно са разлога што је тужила ББ, ради доказивања да је постала члан Задруге пре почетка изградње стана те да је сама финансирала изградњу стана, приложила исправе (извод из књиге

не тетка изградње стана те да је сама финансирања изградњу стана, приложила исправе (извод из књиге задругара, приступницу СЗ "АА", Предуговор и Уговор о удруживању средстава, фактуре и потврде о плаћеним износима, грађевинску дозволу и пријаву градилишта), чију веродостојност и значај на одлучивање управни органи, међутим, нису ценили и то посебно у односу на време стицања својства члана задруге, те исплате уговорене цене у односу на време када је завршена изградња, нити су дали разлоге због чега те исправе нису од утицаја на одлучивање.

Са изнетих разлога, Врховни суд Србије је, на основу чл. 38. ст. 2., у вези чл. 41. ст. 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде. У поновном поступку тужени орган дужан је утврдити одлучне чињенице на које му је указано овом, као и пресудом бр. У. 4551/05 од 28.06.2006. године, при чему су правно схватање и примедбе суда у погледу поступка обавезујући за тужени орган, у смислу члана 61. истог Закона.

Неоснован је захтев тужилаца за признање трошкова управног спора, јер у управном спору свака странка сноси своје трошкове у смислу одредбе чл.60. Закона о управним споровима.

Како тужилац СЗ "АА" није изјавио жалбу против првостепеног решења, Врховни суд Србије је на основу чл. 28. ст. 1. тач. 4. Закона о управним споровима, ставом другим диспозитива, тужбу одбацио. При томе, наводи из поднеска тужиле ББ да је у тужби погрешно означила за тужиоца и СЗ "АА", нису били од утицаја на одлучивање, будући да је Задруга потписала и оверила тужбу службеним печатом, па је једино она и могла да одустане од тужбе.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 16.10.2007. године, У. 2351/07

Записничар Председник већа-судија

Радојка Маринковић, с.р. Даница Богдановић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

СК